

Leol og Sof

To store drenge, Leol og Sof, blev fanget efter en kort kamp. Kvinderne havde rejst i flere uger og det var længe siden de sidste havde haft fanger. De slog lejr for natten. De byggede bivuakker, pæne og ordentlige sådan som kvinder kan.

De tændte bål til tilberedning af mad, og de byggede et simpelt stativ af rafter hvortil Leol og Sof blev bundet. Helt nøgne. De blev ikke kneblet for de to venner var langt væk fra deres egen boplads, og kun kvinderne kunne høre deres skrig.

Kvinderne brugte deres færdigheder som jægere. På begge drenge blev huden trukket af deres penis og testikler som var det pelsen på et nedlagt dyr. Deres knæ og albuer blev åbnet med knive, og deres øjenlåg blev skåret af. Gennem den uendelig nat skreg drengene deres liv bort. Skrigene blandedes med kvindernes lyse latter, mens de mørke træer hviskede om synd og død.

Da kvinderne næste morgen forlod lejren, levede Leol og Sof endnu, men fordi kvinderne havde tøvet for længe for at nyde torturen, kom de for sent til den endelige kamp, og det - måske - var den dybere mening med Leols og Sofs død.